

{phocagallery

view=category|categoryid=48|imageid=208|detail=0|displayname=1|displaydetail=1|displaydownload=1|float=left|imageshadow=shadow1}Skýcov bol do roku 1788 filiálkou Jedľových Kostolian. Patrili k nim aj Hostie, Veľká Lehota a Malá Lehota. Pre tieto obce bola v roku 1758 zavedená spoločná matrika. Na filiálky chodil farár striedavo len v nedeľu. Od roku 1789 bola obec miestnou kaplankou (capellania localis) Na mieste dnešného kostola stála kaplnka. V historických prameňoch sa uvádza, že v roku 1779 ju dal nákladom 100 forintov zväčšiť Ján Keglevich. Jej dĺžka bola 4 a šírka 3 siahly. V tomto roku bola zavedená aj matrika.

Farnosť bola zriadená v roku 1809. Z tohto roku pochádza aj empírový rímskokatolícky kostol. Vyníma sa z diaľky na návrší pod Vápenným vrchom. Je zasvätený Nanebovzatiu Panny Márie. Je to jednodňová stavba s rovným uzáverom presbytéria. Z veže, ktorá je zastrešená ihlanom, sa denne ozýva hlahol zvonov. Zvony zrekvirované počas 1. svetovej vojny boli po vojne nahradené novými. Bola to veľká slávnosť v celej obci. Vyzdobené ich viezli celou dedinou na troch vozoch ťahaných koňmi. Krstnými rodičmi boli Mária Minárová, Rozália Minárová a vdova Mária Beličinová. Jej otec Štefan Černák prispel na ich vyhotovenie sumou 25 tisíc korún. Hlavný a bočný oltár kostola, krstiteľnica i kazateľnica pochádzajú zo začiatku 20. storočia. Na hlavnom oltári je obraz Nanebovzatia Panny Márie od J. Krauseho z roku 1908. Po oboch stranách obrazu sú sochy svätého Jozefa a svätého Antona. Bočný oltár je zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu, kazateľnicu zdobia reliéfy apoštolov. Vedľa kazateľnice je jaskyňa so sochou Lurdskej Panny Márie, vpravo pri vstupe do kostola je Boží hrob. Oltár so Sedembolestnou Pannou Máriou pochádza z 50-tych rokov. Pôvodné maľované obrazy krížovej cesty boli v 60-tych rokoch nahradené reliéfmi.

{phocagallery

view=category|categoryid=48|imageid=221|detail=0|displayname=1|displaydetail=1|displaydownload=1|float=left|imageshadow=shadow1}Spomedzi kňazov, ktorí v obci pôsobili, hodno spomenúť biskupa Mons. Michala Buzalku. V Skýcove bol kňazom v rokoch 1911 – 1920. Tu ho zastihla i 1. svetová vojna a s ňou spojená mobilizácia, v rámci ktorej bol povolaný do vojenskej služby. S poľným lazaretom prešiel Srbsko, Halič, Rusko a Poľsko. V auguste 1915 bol prepustený z vojenskej služby a vrátil sa do Skýcova. Bol rektorom seminára v Trnave. V roku 1938 prijal biskupskú vysviacku v Ríme a v roku 1942 sa stal rektorom bratislavského seminára. V roku 1951 bol odsúdený na doživotie. Väznili ho na viacerých miestach na Slovensku i v Čechách. Zomrel v roku 1961 v Táboře, odkiaľ ho o tri roky previezli do Svätého Antona, jeho rodiska. Pochovaný je pri rodičoch, ako si to počas ťažkého života želan. V roku 2002 sa začal proces jeho blahorečenia.

Kostol bol zrenovovaný v roku 1938 počas pôsobenia kňaza Štefana Halmoša v Skýcove. Šindľovú strechu nahradila škridľa. Drevené okná boli vymenené za železné, kostol bol vymaľovaný zvnútra. Obrazy s biblickými výjavmi na strope – Búrka na mori, Ježiš v

Duchovný život

Napísal Administrator

Piatok, 11 Júl 2008 19:41 - Posledná úprava Piatok, 11 Júl 2008 19:48

Getsemanskej záhrade, Ježiš so svojou Matkou, Posledná večera, evanjelisti Matúš, Marek, Lukáš a Ján – financovala rodina Pavla Matejovho, rodina Minárová a podľa finančných možností i ostatní veriaci. Opravená bola farská budova, oplotený bol i cintorín. Štefan Halmoš bol nielen duchovným otcom veriacich Skýcova. Bol aj technicky nadaný. Vybudoval nádrž na vodu, zhotovil turbínu a vyrábal elektrickú energiu, ktorá slúžila na osvetlenie kostola, fary a javiska počas divadelných predstavení na 2 – 3 hodiny denne. Zakúpil starší premietací prístroj a pomocou vlastnej energie premietal filmy v hornej škole. Počas tragických udalostí v marci 1945 spolucítil s obyvateľmi Skýcova. Keď mu Nemci umožnili zostať v dedine, odmietol ich ponuku a vydal sa so svojimi ovečkami na púť do neznáma. Vrátil sa s nimi do vypálenej obce. Zomrel náhle v roku 1946 ako 42-ročný, pochovaný je na dôstojnom mieste pri kostole vedľa svojej matky. V roku 1986 bol pochovaný v Skýcove

i páter Alfonz Jozef Nikolényi.

Politika štátu v 50-tych rokoch ovplyvnila aj duchovný život v Skýcove. Sledované boli všetky cirkevné úkony v obci – krst, sväté prijímanie, birmovka, sobáše, pohreby i vyučovanie náboženstva. Zakázané boli procesie obcou na Božie Telo a na Vzkriesenie s cieľom odpútať čo najviac ľudí od viery. Náboženské cítenie a viera v Boha pretrvávali v ľuďoch aj v ťažkých chvíľach. Dôkazom je aj posledné sčítanie ľudí v roku 2001, keď sa k rímskokatolíckemu vierovyznaniu prihlásilo 93 % obyvateľov Skýcova.

Z iniciatívy kňazov, ktorí v obci pôsobili po vojne, boli vykonané rôzne úpravy kostola i jeho okolia – položená bola dlažba v kostole, opravený bol múrik okolo fary, oplotený bol cintorín. Veľkými úpravami prešiel kostol počas 13-ročného pôsobenia kňaza Ignáca Šurína. Rozšírený bol chórus i sakristia, vymenené boli lavice, vykonaná bola izolácia vonkajších múrov, kostol bol omietnutý zvonka. Značne poškodený organ bol v roku 1992 nahradený novým.

Po odchode Ignáca Šurína do Jedľových Kostolian v roku 1999 skýcovskú farnosť spravoval sedem rokov Farský úrad v Topoľčiankach. Kňazom aj kaplánom z Topoľčianok Skýcov nebol ľahostajný. Pán kanonik Emil Scheimer, jeho nástupca Anton Ižold i kapláni – Peter Križan, Branislav Popelka, Roman Skladaný, Ondrej Porubský, Pavol Ďuriš, Pavol Fábry, Michal Štefánik – radi chodili do Skýcova a zanechali tu svoju pečať. V roku 2002 bol kostol vymalovaný. Náročnú prácu vykonali miestni občania František Lukáč, Peter Lukáč a Michal Rajnoha. Zreštaurovaný bol hlavný oltár aj bočné oltáre, položená bola dlažba na schodoch i okolo kostola.

V marci 2006 sa stal kňazom v skýcovskej farnosti Stanislav Gajdoš. Úprimný a skromný človek si veľmi rýchlo získal uznanie a obdiv všetkých Skýcovčanov. Počas jeho krátkeho pôsobenia v obci bola vymenená škridľa na fare, opravený bol oporný múr, oplotená bola farská budova i záhrada, vymenená bola spovednica.

Z úcty a vďaky k Bohu postavili farníci v chotári Skýcova kaplnky a kríže. Popri ceste smerom na Partizánske stojí *Grgáčova kaplonka*, za Húšťavou je *Černáková kaplonka*, v cintoríne pri kostole je

va
plonka

Gubo
ka

. Kríže stoja v Krajoch, popri ceste na Vápenice i na najvyššom mieste Vápenného vrchu. Pri kostole je Minárov a Misijný kríž a pod terasou pred kostolom je jaskyňa s Lurdskou Pannou Máriou a svätou Bernadetou. Na kraji dediny je socha

Duchovný život

Napísal Administrator

Piatok, 11 Júl 2008 19:41 - Posledná úprava Piatok, 11 Júl 2008 19:48

---

sv. Jána Nepomuckého. Počas poľných prác v chotári si Skýcovčania pokľakli pred nimi, predostreli Bohu svoje prosby a vďaky.